P.br. 381/16

OSNOVNI SUD U PRIZRENU, sudija Raman Aslani, u pravnoj stvari tužilje A.G. iz Prizrena, koju zastupa punomoćnik N.Q. advokat iz Prizrena, protiv tuženog Kompanija osiguranja "D" sa sedištem u Prištini, kojeg po punomoćju zastupa Xh.B. diplomirani pravnik zaposlen kod tužene, radi naknade štete, vrednost spora 3.100 €, nakon zaključenja glavne javne rasprave dana 18. avgusta 2016 godine, kojoj su prisustovali punomoćnici stranaka, doneo je

P R E S U D U

I. **Delimično se** kao osnovan usvaja tužbeni zahtev tužilje A.G. iz Prizrena, pa se obavezuje tužena Kompanija osiguranja "D" sa sedištem u Prištini, da tužilji na ime naknade materijalne i nematerijalne štete zbog zadobijenih povreda u saobraćajnoj nesreći koja se desila dana 24.07.2015. godine isplati iznos, kako sledi:

1. na ime fizičkog bola ..... 3.500 €
2. na ime pretrpljenog straha ..... 2.800 €
3. na ime umanjenja životne aktivnosti ..... 900 €
4. na ime unakaženja ..... 3.500 €
5. na ime tuđe nege i pomoć ..... 140 €
6. za pojačanu ishranu ..... 92 €

tako da ukupan iznos naknade štete po svim osnovama iznosi 10.932 €, sa zakonskom zateznom kamatom koja se ima obračunati od 07.07.2016. godine pa sve do konačne isplate, sve u roku od 15 dana od dana pravosnažnosti presude pod pretnjom prinudnog izvršenja.

II. Deo tužbenog zahteva od dosuđenog od 10.932 € pa do traženog iznosa od 49.200 €, odbija se kao **neosnovan.**

III. Tuženi je dužan da tužilji plati iznos od 368.65 € na ime troškova postupka u roku od 15 dana po pravosnažnosti presude.

O b r a z l o ž e n j e

U tužbi podnesenoj kod ovog suda punomoćnik tužilje navodi da se dana 24.07.2015. godine desila saobraćajna nezgoda u kojoj je povređena tužilja A.G. iz Prizrena, koja je zadobila teške telesne povrede. Ova nesreća je prouzrokovana od strane vozača M. Sh. koji je kritičnog dana upravljao vozilom marke ..... sa regis. oznakama ..... Vozilo je bilo osigurano kod tužene Kompanije osiguranja „ D" iz Prištine. Tužbom traži da sud na osnovu utvrđenih činjenica i izvedenih dokaza usvoji tužbeni zahtev tužilje kao osnovan, i naknadi štetu po svim vidovima kako je predviđeno tužbenim zahtevom.

Tužena kompanija u pismenom odgovoru na tužbu, podnetoj sudu dana 08.06.2016. godine, nije osporila pravni osnov, već je osporila visinu zahteva po svim vidovima. Prigovorili su da tužilja nije po odštetnom zahtevu ispoštovala rokove, već je podnela tužbu, pa je predloženo odbijanje tužbenog zahteva kao neosnovanog.

Na glavnoj raspravi punomoćnik tužioca je izjavio da ostaje u svemu kao u tužbi i preciziranom tužbenom zahtevu od 11.07.2016. godine, sa predlogom da se isti usvoji u celosti kao osnovan. Traži troškove postupka i to na ime sastava tužbe u iznosu od 104 €, za prisustvo na tri ročišta u iznosu od 405 €, za dva veštaka iznos od 250 €, za sudsku taksu na tužbu iznos od 25 €, u ukupnom iznosu od 784 €.

Punomoćnik tužene kompanije je na glavnoj raspravi izjavio da ne osporava pravni osnov tužbenog zahteva, već osporava visinu iznosa naknade štete po svim vidovima. Punomoćniku tužilje nude iznos naknade od 4.200 €, za sve vidove materijalne i nematerijalne štete. Traže od suda da tokom odlučivanja u ovoj parničnoj stvari traženi iznos iznad ponude tužene odbije kao neosnovan, iz činjenica zato što je veoma visok iznos, i nije shodno sa pravilima koje primenjuju kompanije osiguranja, kao i sa sudskom praksom za iste slučajeve. Troškove postupka nije tražio.

U dokaznom postupku sud je izvršio uvid u: izveštaj o nesreći br. slučaja 2015-GR-0917 od 24.07.2015. godine, izveštaj regionalne bolnice u Prizrenu red. br. 2235 od 24.07.2016. godine, otpusna lista regionalne bolnice u Prizrenu broj hist. 11486 od 24.07.2015. godine do 27.07.2015. godine, odštetni zahtev od 16.12.2015.godine, izveštaj radiologa Dr. S.B. od 24.07.2016. godine, izveštaj Američke bolnice u Prištini, od strane ortopeda Dr. V.N. od 01.08.2015. godine, izveštaj Američke bolnice u Prištini, od strane Dr. E.K. od 29.07.2015. godine, izveštaj Američke bol. u Prištini od strane Dr. H.I. i Dr. B.Gj. od 28.07.2015. godine.

Po oceni navoda parničara i izvedenih dokaza u smislu člana čl. 8. Zakona o parničnom postupku (ZPP), sud je zaključio da je tužbeni zahtev tužioca **delimično osnovan.**

Iz izveštaja o nesreći br. slučaja 2015-GR-0917 od 24.07.2015. godine, sud je utvrdio da se nesreća dogodila u ul. ..... prema Trgovačkom centru ..... a nesreću je prouzrokovao vozač vozila ..... sa reg. oznakama ..... koji je upravljao vozilom bez prilagođene vožnje prema uslovima puta i okolnostima u saobraćaju i ispred objekta ..... na obeleženom pešačkom prelazu krećući se levom kolovoznom trakom, putem su dve kolovozne trake u jednom smeru. Tom prilikom nije dao prednost pešacama koji su u tom momentu prelazili sa desne na levu stranu iz pravca vozila, i samo što su prešli traku, pošto je vozač vozila na desnoj kolovoznoj traci bio zaustavljen i ovom prilikom zbog neopreznosti udario je dva pešaka sa prednjim desnim delom vozila, a posledica toga je da su oba pešaka pretrpela teške povrede preloma, a prema izveštaju dežurne medicinske službe bolnice u Prizrenu. Na vozilu je prouzrokovana materijalna šteta.

Iz nalaza i mišljenja veštaka Dr. ortoped-traumatolog M.H. datom na zapisnik dana 07.07.2016. godine stoji da je u saobraćajnoj nesreći koja se dogodila dana 24.08.2013. godine, tužilja je zadobila sledeće povrede: zgnječenje glave i povrede ekstremiteta gornjih i donjih, rane u glavi i na levom kolenu, prelom treće i četvrte kosti levog tabana. Ove povrede karakterišu se kao teške telesne povrede sa stalnim posledicama koje su prouzrokovale fizičke bolove, umanjenje životne aktivnosti, telesnu unakaženost, tako da je bila potrebna tuđa nega i pomoć, pojačana ishrana i rehabilitacija. Tužilja je pretrpela fizičke bolove posebno visokog intenzitet koje su trajale 30 minuta, to je proteklo vreme od nesretnog slučaja do transporta i uzimanje terapije protiv bolova. Fizički bolovi teškog intenziteta su trajali 2 dana, s vremena na vreme do dobijanja terapije protiv bolova. Fizički bolovi srednjeg intenziteta su trajali 28 dana, potrebno vreme za konsilidaciju prelomljenih kostiju, a fizičke bolove niskog intenziteta koje i dan danas ima u levom tabanu, kao i u desnoj podkolenici koja se manifestuje u trnjenju. Umanjenje životne aktivnosti izražen je u procentu od 2% zbog smetnji u pokretanju levog tabana. Telesna unakaženost izražena je u srednjem stepenu zbog ožiljaka na glavi u dužini od 7 cm u neurednom obliku u predelu iznad čela, gde u razgovoru sa tužiljom saznaje da ona mora uvek da pokriva kosom taj deo svakodnevno, kao i levom kolenu u dužini od 5 cm i širini od 0,5 cm, razvijen u obliku keloida. Tuđa nega i pomoć bila je potrbna u trajanju od 35 dana i to sa stručna medicinska pomoć, kao i od strane članova porodice. Pojačana ishrana bila je potrebna u roku od 28 dana obogačena vitaminima, protieinima, i mineralima. Rehabilitacija je bila potrebna u trajanju od 14 dana tokom prve godine povređivanja.

Prema nalazu veštaka neuropsihijatra Dr.N.F. datom na zapisniku od 07.07.2016. godine stoji da je na osnovu dokumentacije u predmetu, kao i direktnog pregleda veštak konstatuje da je tužilja pored telesnih povreda u saobraćajnom udesu pretrpela je primarni strah koji je trajao 2-3 sekunde, izražen u obliku emocionalne blokade u trenutku predosećanja opasnosti za smrt. Sekundarni strah visokog intenziteta trajao je 24 časa, i bio je izražen u obliku teskobe, nesigurnosti, nesanice, kao i malaksavost, dok je sekundarni strah niskog intenziteta koji je prisutan još uvek, izražen u obliku pojačanog stresa, traumatskih podsećanja, emocionalne labilnosti, povećana zabrinutost, i poteškoća u vezi saobraćajne aktivnosti.

U ovoj pravnoj stvari nije sporna činjenica da je došlo do saobraćajne nesreće u kojoj je tužilja kao pešak zadobila teške telesne povrede, da je štetnik svoje vozilo od autoodgovornosti osigurao kod tužene kompanije, da se tužilja sa odštetnim zahtevom obratila u redovnom postupku tuženoj kompaniji i da kod iste ovaj zahtev nije ralizovan. Dakle, nije sporan pravni osnov, na koji tužena nije prigovorila, već je prigovorila na visinu postavljenih zahteva po svim vidovima štete, ocenjujući ih kao previsoko postavljenim. Pri spornoj činjenici visine postavljenog tužbenog zahteva po svim osnovama, sud je izveo dokaze putem veštačenja veštaka medicinske struke ortopeda-traumatologa i psihijatra, a na oba nalaza punomoćnici parničara nisu imali primedbi, odnosno veštačenje je provedeno na ročištu u odsustvu tužene, ali je ovaj zapisnik kasnije dostavljen tuženoj. Na narednom ročištu tužena preko svog punomoćnika nije osporila nalaze oba veštaka.

Sud je oba veštačenja u celosoti prihvatio kao objektivne i stručne, jer su isti veoma jasni i precizni, pa ime je sud poklonio punu veru.

Na te okolnosti sud je sproveo potrebno medicinsko veštačenje angažovanjem navedenih veštaka.

Prilikom odlučivanja u ovoj pravnoj stvari sud se prvenstveno rukovodio odredbama člana 183. Zakona o obligacionim odnosima (ZOO), koji propisuje da za pretrpljene fizičke bolove, za prerpljene duševne bolove, zbog umanjenja životne aktivnosti, naruženosti, povrede ugleda, časti, slobode i prava ličnosti, smrti bliskog lica kao i za strah, sud će ako nađe da okolnosti slučaja a naročito ako jačina bolova i straha i njihovo trajanje to opravdava dosuditi pravičnu novčanu naknadu nezavisno od naknade materijalne štete kao i njenom odsustvu i čl. 183. st. 2. ZOO u kome stoji da prilikom odlučivanja o zahtevu za naknadu nematerijalne štete kao i o visini njene naknade, sud će voditi računa o značaju povređenog dobra i cilj kome služi ta naknada, ali i o tome da se njome ne pogoduje težnjama koje nisu spojive sa njenom prirodom i društvenom svrhom.

Zahtev tužilje za pretrljeni fizički bol, a prema nalazu veštaka sud je dosudio iznos od 3.500 €, smatrajući da je dosuđeni iznos opravdan i da predstavlja satisfakciju za zadobijene bolove, kojom prilikom je sud imao u vidu jačinu i dužinu trajanja fizičkog bola, budući bolovi, procenat umanjenja opšte životne aktivnosti i uzrast povređene, njeno opšte zdravstveno stanje, vrsta i karakter povrede i moguće umanjenje intenziteta bolova kroz odgovarajuću terapiju i lečenje. Sud smatra da je dosuđeni iznos po svim osnovama pravičan i da prednje okolnosti opravdavaju dosuđivanje ovakvog iznosa, jer pravična naknada se može dosuditi za bol koji je bio intenzivan i dužeg trajanja. Prema tome sud smatra da dosuđeni iznos predstavlja za oštećenu i odgovarajuću satisfakciju prema značaju povređenog dobra i težine povrede, a ovome je sud odlučio po slobodnom uverenju u smislu čl. 223 ZPP, prema merilima i okolnostima u vreme presuđenja.

Zahtevu tužilje za preterpljeni strah sud je dosudio iznos od 2.800 €. U utvrđivanju visine naknade štete za pretrpljeni strah, a uvažavajući nalaz psihijatra, sud je po ovom vidu nematerijalne štete odredio naknadu imajući u vidu intenzitet i dužinu trajanja straha pa smatra da je ovako utvrđena visina naknade po ovom osnovu pravična i da prednje okolnosti opravdavaju dosuđivanje ovakvog iznosa. Sud nije u celosti usvojio traženi iznos tužilje na ime pretrpljenog straha ocenjujući ga kao previsok i nerealan, pa je od dosuđenog do traženog iznosa zahtev odbijen kao neosnovan.

Rukovodeći se nalazom veštaka ortopeda datom na zapisnik da postoji umanjena opšta životna aktivnost kod tužilje u procentu od 2 %, koja izaziva smetnje pri kretanju, sud je dosudio dati iznos od 900 € obuhvatajući sva ograničenja u životnim aktivnostima koja su uskraćena datim povredama, dok za unakaženost koja je bila pristutna u srednjem stepenu zbog ožiljka koji je ostao na glavi u neurednom obliku u predelu iznad čela, kao i levom kolenu, kao poseban vid naknade zbog duševnih bolova, pa je u ovakvom stanju povređenoj dosudio iznos od 3.500 €.

Zbog prirode bolesti oštećena je imala potrebu za tuđu negu i pomoć od strane drugog lica u trajanju od 35 dana i to za oblačenje, održavanje lične higijene i tokom opštih životnih aktivnosti i dr, sud je ovaj vid naknade dosudio u iznosu od 140 €. Za pojačanu ishranu koja je bila potrebna odmah nakon nesreće u periodu od 28 dana i to za hranom obogaćenu proteinom, vitaminima i mineralima, sud je dodelio iznos od 92 € imajući u vidu prirodu povrede, način i trajanje lečenja.

Zahtev tužilje za materijalne troškove lečenja i fizikalne terapije i rehabilitacije, sud je odbio kao neosnovan iz razloga što tužilja nije priložila nikakav dokaz da je imala ove troškove, a ovi se troškovi mogu nadoknaditi samo na osnovu priloženih računa i medicinske dokumentacije.

Sud je kao datum početka obračunavanja kamate uzeo kao dan kada je izvršeno veštačenje, s obzirom na činjenicu da su povrede kod tužilje tada poprimeile svoj konačni oblik.

Ostali navodi i dokazi nisu bili od uticaja na drugačije odlučivanje u ovoj pravnoj stvari.

Sa gore iznetog sud je odlučio kao u izreci ove presude.

Troškovi postupka određeni su čl. 452. st. 2 ZPP, pa je sud obavezao tuženu da tužilji naknadi troškove postupka imajući pri tom u vidu da je tužilja delimično uspela u postupku u procentu od 22,22 % pa su joj srazmerno uspehu u postupku dosuđeni troškovi i to za sastav tužbe,sudsku taksu na tužbu i prisustvo punomoćnika na tri održana ročišta(104+25+405+534 umanjen za 22,22 %=118,65) shodno tar. br. 6 i 7. AT. Troškovi veštačenja u iznosu od 250 € priznati su u celosti (118,65+250 = 368,65).

OSNOVNI SUD U PRIZRENU, dana 18. avgusta 2016. godine
P.br. 381/16

S u d i j a
Raman Aslani

POUKA O PRAVNOM LEKU:

Protiv ove presude može se izjaviti žalba u roku od 15 dana od dana dostavljanja otpravka presude, preko ovog suda Apelacionom sudu Kosova u Prištini.